

Jacobi Menochij

- 14 Augmentum cum Dotē debere esse apud sustinentem onera matrimonij.
- 15 Doris augmentum mortua vxore remanere apud cum qui illud fecit.
- 16 Argumentum Dotis lucrari mulierē mortuo viro.
- 17 Thoro separato fructus Dotis cum augmentatione debentur vxori.
- Vxori separato Thoro deberi alimenta ex Dotē cum augmentatione.
- Dotes cum augmentatione fructus deberi vxori separato Thoro.
- Socerum qui recusat suorum alere teneri restituere marito Dotem cum augmentatione.
- Filiorum priorum appellatione venire eos ipsos qui ut filios proprios promisit trahare.
- Antifatum nil aliud significare quam Dotis augmentū.
- Interpretari contractus obseruantiam subsecutam.
- Obseruantiam subsecutam interpretari contractus.
- Contractus interpretari ex obseruantia.
- Restituere propriē Dotem significat pleno iure, & solū to matrimonio morte.
- Dotem restituere significare in casum mortis, & etiam constante matrimonio.
- Expressione viuis casus nō excludi similes licet expressio fiat taxatiū.
- Taxatiū non excludere casus similes.
- Casus similes non excludi taxatiū.
- Dotem restituitionem ex inopia mariti, non dici propriam restituitionem. nu. 26.
- Dotem cum antifato non restitui aliquo casu nisi mortis ex cōsuetudine Alexandriae ciuitatis status mediolani.
- Consuetudinem interpretari esse principem.
- Correctionem legum non prasumi.
- Consuetudinem interpretari ius commune seruari.
- Statuti ciuitatum alexandrie, sub Rubrica, de solutione dotis post diuortium declaratio.
- Statutū inducere formam, cū disponit aduersus ius cōe.
- Rubricam statuti declarare statutum.
- Diuortium proprie significare separationem uiuentium.
- Rubrica generaliū verba comprehendere multos casus. num. 35.
- Antefatum deberi ad ratam testis.
- Dotē non data, que promissa non deberi antefatum.
- Antefatum non deberi nisi dos promissa solvatur.
- Auth. dos data de donat. ante nupt. non habere loci nisi dote data.
- Cap. si per apparentem remedium, in nou. conslit. mediol. habere locum in his qua dispositione legis sub intelliguntur in instrumento.
- Statutū de dotis promissione extendi ad dotis restituitionem. nu. 41.
- Instrumentum loquens de debitore habere locum contra fideliſſorem.
- Subintellecta legis dispositione haberi pro expressis.
- Expressa satis esse subaudita ex lege.
- Dispositione legis subintelligenda, haberi pro expressis.
- Instrumentum habens paratam executionem pro restituitione dotis, non habere locum si constante matrimonio agatur ad eius relaxationē male opinasse anchorā.

FACTI SPECIES.

M^ultum Magnificus I.C.D. Octauianus Galatus anno 1597 curauit contrahim matrimonium inter multum Magnificum I.C.D. Io. Ambrosium eius ex fratre Nepotem cum Magnifica Dom. Hieronyma à Via; promisitque dictus dō. Octauianus (sunt verba pacti) Acetarii & tenerli in casa sua continuamente mentre viuerano suddeti Sign. Nepti & perpetuamente li successori suoi, & del suo

Mortuo

Consilium MCXXIV.

43

Nouuo ex post dicto I.C. Octauiano heredes ipsius dictos Crosonos centum quinquaginta pro parte antifati promissos soluant, cuius residuum reseruant his verbis. Iura uero consequendi residuum dicti antis facti ascedens ad crosonos 350. pro toto capitali bis millium Crosonorum dotalium sibi platicēs reseruant dictus I.C. Io. Ambrosius, nuncque & in praesens illa reseruat, ita ut nullum praeciducium fiat &c. Egerunt Ingales remedio cap. si per apparentem nou. Conſtit. tit. de iud. pro crosonis 350. residua antefacti solutione & produixerunt dictum Instrumētum Dotale condemnationem in alimentis factum ut supra & testes examinatos & probantes causam recessus & culpam dicti I.C. Octauiani, & dicta Instrumenta transactionum.

De duobus nunc queri & dubitari contingit.

Primo, an dicti Domini Io. Ambrosius & Hieronyma consequi possint residuum dicti antifati, vel saltem fructus, ut deseruant oneribus matrimonii; & sic an heredes dicti dom. Octauiani iustè fuerint condemnati ad soluendum dictum antefatum. Secundo an predicti iugales pro consequendo dicto residuo antifati agere potuerint remedio cap. si per apparentem, in titulo de iudicij in nouis constitutionibus huius Domini Mediolanensis.

Inītium à Domino.

CONSILIVUM MCXXIV.

Dicitur de proposita egregia facti specie dōcē & acutē responderunt præstantissimi Iuriscon. Io. Philippus Pellatus olim diligenter auditor meus, & quos honoris causa nominō; attamen non grauor meum qualecumque iudicium interponere. Et quidem in eadem sum opinione cum prædictis eruditissimis I.C. hares præfati do. Octauiani teneri præstatre prædicto do. Io. Ambrosio, vel dōs augmentum, vel ipsius augmenti fructus, quibus possit ipse do. Io. Ambrosius sustinere onera matrimonii. Huius veritatis demonstrandæ gratia, aliqua prius præmittam; quibus clariora reddantur quæ dicturus; sum.

Præmitto itaque primo, dōtē & regulariter non esse restituendam mulieri constante Matrimonio leg. I.C. si dos const. matr. atram multis in casibus etiā constante Matrimonio restituitur.

2 Primus est si contingit maritum uergere ad ioiniam l. si constante ff. soluto matr. Et ibi doctores, & leg. vbi adhuc C de iure dōtē; vbi idem sanctum est, de donatione propter Nuptias, sicut de dōtē augmento.

3 Secundus est casus, quando propter mariti & uxoris, & culpam, cum eo ipsa mulier habitare non potest, Ita Baldus in leg. vlt. Cod. de senten. qua fine certa quantit. profer. Alexand. in leg. secunda in prin. numero 8. ff. soluto matr. & ibidem Crotus numero 38. Iason numer. 10. Ripa numer. 29.

4 Tertiū est casus, quando Socer, qui dōtē recepit à nūrū & emancipat filium sicut: maritum suū nūrus. Hoc casu dos restituitur filio sicut marito volente ipsa muliere. Ita Bartolus in leg. vlt. de iure dōtē, Alexand. in dicta leg. secunda in prin. numero 8. versic. tertio fallit ff. soluto matr. & ibidem Crotus numero 41.

Quartus est casus, quando propter fornicationem mariti matrimonium, sicut & thorus separatur, Hoc

Tomus Duodecimus.

etiam casu dos restituitur vxori; Ita decidit Franciscus Martius in quæstione 514. numero vintincinque in prima parte.

Quintus casus est, quando dos & est apud filiū fam. vel seruum periculo ipsius mulieris. Hoc casu mulier eam recuperare poterit, constante matrimonio. Ita sane respondit Vlpianus in leg. quemadmodum §. 1. ff. de iure dōtē, & affirmat glo. in leg. 2. in princ. in verbo dos debet in ff. ff. soluto matr.

Sextus est casus, quando maritus deportatur & vel aqua & igni interdicitur. Hoc etiam casu, & si non sol uitur matrimonium; attamen dos restituitur leg. 1.C. de repud. & tradunt ibi Baldus & reliqui; & glo. in dicta leg. secunda in princip. in verbo dos debet; ad finem.

7 Septimus est casus, quando maritus & damnatus est in metallum. Hoc casu pariter licet consistat matrimonium nihilominus dos vxori restituitur §. quod autem in auth. de nuptijs, & tradunt glo. in dicta l. 2. in prim. in verbō, dos debet prop̄ finem, ff. soluto matr. & ibidem Docto.

Octauus est casus, quando maritus fuit & bannitus. Hoc quoque casu & si manet matrimonium; attamen dos mulieri restituitur, sicuti scribunt Bart. in l. si constante matr. in princ. nu. 9. ff. soluto matr. Baldus in l. 2. in princ. ff. eo Roma. in cons. 392. numer. 4. Baldus Nouellus in repet dicta leg. secunda in princ. numer. 49. & ibidem Crotus num. 28.

10 Nonus est casus, quando maritus fuit & excommunicatus. Hoc etiam casu licet non soluatur matrimonium, nihilominus si mulier cum viro forte corde obdurato commemorari nō vult, dos ei restituitur, ut tradunt post alios Ripa in dicta l. 2. in prin. numero 30. ff. soluto matr.

11 Decimus est casus, quando honesta extat causa & qua perdurante matrimonio, vxor potest petere dōtē sibi restituit; illa restituenda est sicuti respondit Paulus in le. quamvis ff. soluto matr. qui iustum esse causam existimat, si vt liberis ex alio iuro egentibus, aut fratribus, aut parentibus consideraret vel eos ab hostibus redimeret. Et annotarunt ibidem docto.

Præmitto secundo, donationem propter Nuptias, sicut dōtē & augmentum à pari procedere cū dōtē; ita ut quod de dōte sancitum est, de ipso augmento cōfatur cōstitutum. Ita sanè statui Iustinia. in l. vlt. ver. si igitur: C. de donatio ante nuptias, & illo in loco annotarunt Baldus, Salicetus & Cafr. Et idem Iustinia. in auth. de æqualitate dōtē in princ. Escribunt oēs in l. vbi adhuc C. de iure dōtē, Gramma. in decisi. 103. numero 123. Bellonus in consilio 17. num. 4. Guibertus Costanus in Tract. de dōte & matrimonio capit. vlt. numer. 23. Alba in conf. 22. num. 5. & in consil. 68. numero 1. lib. 1. Craueta in conf. 185. & alijs comparabat Burfatus in confil. 120. nu. 3. lib.

13 Præmitto tertio, quod sicuti dōs & donatio & propter nuptias, hoc est dōtē augmentū quod datur & fit marito mulieri ei nobendā nominē, fit aliquādō à Patre, aliquādō à Matre aliquādō à Cognatis & extraneis fieri solet l. vlt. in prin. & §. 1. C. de iure dōtē. Ita pater dōtē augmentū quod à marito ob causam dōtē se receptā fieri solet mulieri, aliquādō etiā fit à patre mariti, quandoque (vt nostro in casu) ab aliquādō Cognato, sicut ab extraneo. Hic extraneū dicimus eum qui nō habet in potestate eū, pro quo dōtē augēt: vt sic accipit Iustinia. in dicta l. vlt. §. 1. C. de iure dōtē, & in l. vni. §. extraneū C. de rei vxo. actio.

Præmitto quartū & vlt. quod sicuti dōs, vel salte eius fructus permanere debent apud sustinentē Oneia matrimonii, vt habetur in l. si is, qui stichum §. 1. & in l. quamvis in fine. ff. de iure dōtē, in le. pro oneribus C. eo & in §. 1. in auth. de æqual. dōtē; Et ita quoque donatio

H

14 donatio propter nuptias, sic & augmentum + dotis factum à marito vel eius parte, vel ab extraneo esse & permanere debet apud eum qui onera matrimonij sustinet, sicuti affirmant Baldus in l. vbi adhuc num. 26. C. de iure dotum, idem in auth. siue a me numero 1. C. ad senatuscon. Velleia. Abbas in capit. ultimo numero 12. versiculo tertio operatur, & extra de donat. inter virum & vxo. & in auth. permissa. C. de donat. ante nuptias, Iason in l. si constante in prin. num. 3. ff. soluto matr. qui alijs probat.

His præmissis; differendum est nunc de huius argumenti dotis restitutione. Quia in re distinguo atque constituo quinque casus ut intelligamus, quod in casu nostro veretur disputatio.

Primus casus est, quando matrimonium soluitur morte vxoris. Hoc sane casu iure communis inspecto 15 siue argumentum fit factum a marito, siue à socio, siue ab extraneo, illud remanet apud maritum, vel eius patrem, vel extraneum, qui illud fecit l. vna. §. illud proculdubio. C. de rel. vxo. actio. l. 2. C. de bonis quæ lib. eris, & c. vlt. de donatio. inter virum & vxo. & ibi annotavit Abbas in tertio notab. Idem etiam scriptum reliquit Antonius Gubertus in tract. de dote & matrimonio capitulo ultimo nu. 21. inspecto vero statuto vel pacto multoties maritus lucratur dotem, & consequenter multo magis argumentum a se factum retinet vel factum a patre, vel extraneo consequitur. Hic casus, vt satis appareat, nostro non conuenit.

Secundus est casus, quando matrimonium soluitur 16 morte mariti, & agitur de augumento dotis + facta ab ipso marito, vel eius parte, & extraneo contemplatione tamen mariti. Hoc casu sicuti dos restituere ipsi mulieri, ita etiam argumentum ipsi mulieri acquistū ei præstari & restituī debet.

Hic etiam casus nostro non adaptatur.

Tertius est casus, quando matrimonium non soluitur, sed thorax separatur & agitur de dotis augumento facta a marito. Hoc casu maritus tenetur restituere 17 dotem & augmentum + vel saltem eorum fructus, vt vxor possit se ipsam alere. Ita in specie respondit Alba in consil. 63.6. nu. 3. lib. 4. qui & hic casus locum habet etiam quando augumentum factum fuit à Socero, vel ab extraneo cum eadem militet ratio.

Hic casus non conuenit nostro.

Quartus est casus, quando nō soluitur matrimonij morte alterius coniugum nec separatur thorax; sed maritus & vxo cōmorari non possunt cum patre, sicut se fecero qui dotem receperit, & dotis augmentum fecerit. Hoc casu marito, sicut filio restitui debet dos, ac etiā 18 taugumentum de dote est clarum, cum illa esse debeat apud sustinentem onera matrimonij, vt diximus supra in quarto & ultimo premisso. De augumento idem in specie affirmant Cæpolla in cautella 115. in fine, Boer. in q. 195. nu. 5. Franc. Beccius in consil. 43. nu. 4. Galia in commentariis ad consuetudines Alex. in verbo vxori q. 4. nu. 12. Surdus in tract. de alimentis in tit. 1. q. 38. nu. 9. & in tit. 8. priu. 34. nu. 4. & Antonius sola in commentariis ad decreta antiqua subaudie in tit. de feudi super decreto Blanca in gl. 1. o. 5. Hic quoq; casus propriæ nostre non conuenit; cum nostro in casu augumentum factum non fuerit a patre mariti, sed ab eius patro sive ab extraneo.

Quintus est casus, quando matrimonij nō soluitur morte alterius cōiugū, nec thorax separatur, & agitur de augumento facta a patro vel altero extraneo qui dotem receperat; & cum quo maritus sive nepos ex fratre vna cū vxore, pacto sic cōuento commorabatur, & deinde culpa ipsius patris facta est habitationis separatio. Hoc casu q; nostro propriæ cōuenit, idē dicendum est, q; in præcedenti, quo ad ius cōe, cum eadē sit rō, vt sive maritus ferre possit onera matrimonij ut dixi-

mus supra: Id q; maxime procedit hoc in casu in quo do. Octauianus patruus promisit rā do. Io. Ambrosio nepoti, q; do. Hieronyma eius vxori eos acceptare in domo ac alere, & diligere tamq; filios proprios: Quo pacto factū est vt p̄dicti do. Io. Ambrosius & do. Hieronyma nil differant a propria + filii dicti do. Octauianus, iuxta l. quidā cum filium. ff. de verb. oblig. & latissimè scripti in cōmentariis de arbitriis iudicū lib.

2. casu 501. quemadmodū ergo pater tenetur restituere dotem & eius augmentum filio & nurui, qui eū eo viuere nō possunt, vt dixi præcedenti in casu, sic est dicendum in casu nostro. Confirmantur prædicta ex eodem pacto, & in prima transactio confirmato quo dictus do. Octauianus promisit restituere dotē & au-

gmentum, sicut antifati + euente casu ipsius dotis restituenda: qui casus evenit iam viuēt ipso do. Octauiano, cum quo dicti eius nepotes, culpa ipsius do. Octauiani stare & habitare non potuerunt. Et hoc quidē ea rōne supra considerata factū est, vt dictus do.

Io. Ambrosius ferre potest onera matrimonij qua quidē ratione moti Bald. & alijs quos referat in responso ad primum argumentum partis aduersę, scribunt quod promissio restituenda dotis comprehendit ēt casum, quando dos restitutur constante matrimonio, vt ob inopiam viri. Præterea hanc obligationem do. Octauianus erga prædictum Io. Ambrosium eius nepotē pp̄ dicta separationem agnouit & comprobauit ipse do. Octauianus in prima transactio in qua ipse do. Io. Ambrosius dilationē dicto do. Octauiano dedit ad soluendum & præstandum dictum augmentum, sic clara sunt dicta transactio verba, quæ ita leguntur. De-

chiaramo ancora le ludente parti, che restino salve & illese le ragioni ad ambi loro (hoc intelligitur de do. Io. Ambrosio & do. Hieronyma) di potere doppò morte del ditta Doctore Ottauiano conlegure li antefatti conforme all'instrumento dotalē, in tal maniera che la restituzione delle doti non faccia alcuno pregiudicio alla promissione & obligatione di detti antifati, in modo che per il præsente instrumento non s'intende fatta noua obligatione, ma che la prima resti ferma &c. His sane veribus data fuit, vt diximus sola dilatio dicto do. Octauiano ad præstandum dictum augumentū, seu antifati, quod statim facta separatione habitationis, atque ita eo ipso quod do. Io. Ambrosius caperat restituere onera matrimonij erat ei soluendum & præstandum. Et prædicta confirmantur ac clariora redduntur ex secunda transactio, in qua dictus do. Octauianus se debitorem constituit dictorum lugantium, hoc est do. Io. Ambrosij, & do. Hieronyma de summa crosonorum centum quinquaginta (intelligitur causa antifati, vt statim quoq; dicemus) tamē post eius mortem. His verbis do. Octauianus agnoscit, facitque se debitorem dicti augmenti, seu antifati erga dūm do. Io. Ambrosium & do. Hieronymam, quod intelligi non potest, nisi propter separationem habitationis, ob quā ipse do. Io. Ambrosius caperat restituere onera matrimonij. Non enim eo transactio tempore euenerat alijs casus, vt pura mortis do. Ioan. Ambrosij, restituenti hoc antifatum. Debitorem itaque se esse ob prædictam separationis causam confessus est dictus do. Octauianus, cui benignitate, & humanitate quadam dilationem ad soluendum post mortem concessit dictus do. Io. Ambrosius. Demum comprobantur prædicta ex subsecuta obseruantia, quæ rebus dubijs, & obscuris lucem præbent, leg. quadam ff. de rebus dubijs. Et tradunt Roma. in consil. 291. nu. 2. Castren. in consil. 348. quia circa nu. 4. lib. 1. Rui. in consil. 104. num. 3. lib. 1. Decius in consil. 421. num. 13. Affiliatus in decisi. 226. numero. 4. Et Hieronymus Gabriel in consil. 89. nume. 18. lib. 1. qui affirmant contractus & conuentiones recipere interpretationem à sub-

Consilium MCXXIV.

44

Ex subsecuta obseruantia. Porro in casu nostro, hæres dicti do. Octauiani, statim mortuo ipso do. Octauiano soluerunt dicto dom. Io. Ambrosio dictos crofones centum quinquaginta causa dicti augmenti seu antifati; quæ quidē solutionem non fecissent, si expectari debuisset mors do. Io. Ambrosij: sicuti male nunc contendunt dicti hæredes; expectādam esse predicti antifati residuo, quod est trecentum quinquaginta Crosonorum de quibus statim dicemus.

His satis superque demonstramus prædictum dotis antifatum seu augmentatione esse nunc restituendum dom. Io. Ambrosio, vt ferre & sustinere possit onera matrimonij.

Nunc super est, vt satisfaciamus non nullis obiectiōnibus, quæ partim in doctissimis motiuis, partim à præstantiūlīs aducatis dictorum hæredum dom. Octauiani excitatae fuerunt.

Primo in motiuis pag. prima facie, sic obijcitur q; dom. Octauianus in instrumento receptionis dotis, & constitutionis antifati sicutque augmenti, promisit dotem & antifatum restituere in casu dous restituenda & sic promissio fuit ad casum tantum restituenda dotis restricta & limitata. Nam proprietas verbi re-

stituere + est, vt sonet in eum casum, in quo dos vere & pleno iure restitutur, sicuti contingit quando dos restitutur mulieri, p̄ mortuo marito: vt tradunt Bartolus in leg. si quis sic stipuliter. ff. soluto matr. Bal dus in leg. vbi adhuc columna quinta numero decimo sexto versiculo iuxta hoc sequitur Cod. de iure dotium Castren. in consil. 126. & in consil. 392. Alex. in consil. 142. numero 13. lib. 5. Et Grammaticus in decis. 92. num. 1. Qui quidē doctores scribunt hanc promissiōnem de dote restituenda in omnem casum dotis restituenda, intelligi quando evenit casus, uera & propria restitutio, quæ est, quando dos est restituenda mulieri propter p̄ mortuum maritum. Non autem intelligi posse de restitutio, quæ fit constante Matrimonio, ob id quod maritus vergat ad inopiam. Ergo nec etiam (ita existimo voluisse argumentari præstan-

tissimum do. Iudicem huius causæ (uis in motiuis) promissio do. Octauiani debet intelligi & extendi ad casum, qui nunc evenit, scilicet restitutio dotis & augmentationi seu antifati, ob id quod do. Io. Ambrosius & do. Hieronyma coacti fuerunt culpa ipsius do. Octauiani ab eius domo & habitatione recedere, & onera Matrimonij per se restituere. Cum hæc non sit proprie restitutio.

Respondet, aduersus Bartolum in dicta le. si quis sic stipulatur ff. soluto Mar. magis receptam esse doctorum opinionem: quod scilicet promissio restituenda + dotis comprehendit etiam casum, quando dos restitutur constante matrimonio. Ita sane aduersus Bart. scriberunt undecim ij doctores.

1. Baldus in l. vbi adhuc nu. 16. C. de iure dotium in argumento pro contraria opiniōne male allegatus.

2. Imola in consil. 100. incipit. In quæst. & lite nume. 2. vers. in contrarium: qui de eadem facti specie interrogatus idem respondit eum Roma. quæ nunc refiero.

3. Romanus in consil. 392. incipit. Circa in primum positū numero 2. 3. 4. & 5. & in leg. si Constante in princ. numero 12. ff. soluto matr.

4. Comensis in consil. 92. num. 2.

5. Iason in l. si constante num. 191. ff. soluto matr.

6. Claudius Sexsellius in eadem le. si constante nu. 45.

7. Ripa ibidem numero 95. & in rubric. eiusdem tituli numero 27.

8. Decius in consil. 45. numer. 4.

9. Ioannes Lupus in cap. per vestas numer. 31. de do-

ratio. inter virum & vxo.

10. Marinus Freccia in Tract. de sub feidis lib. 2. quæst.

2. num. 8. sed in contrarium.

Tomus Duodecimus.

11. Bursatus in consil. 120. num. 35.

Et hac pro opinione, præter multas illas rationes & egregie deducta ab Imola in dicto cōs. 100. & Roma in dicto consil. 392. accedit quod ex expressione vnius casus non consentur exclusi alijs similes eandem rationem habentes, etiam si taxativa sit + expressio. leg. ob. as. Cod. de prædis mino. & multis probauit in consilio 432. numero 35. libro quinto. Confert egregium illud responsum Pauli in leg. Mulier in princ. ff. ad T. rebell. allegatus à Do. Pellato huius causæ celebri aduocato, qui retulit & Alex. in consil. 100. num. 6. lib. 4. quem secuti sunt Socin. Senior in consil. 52. num. 12. lib. 1. Parisius in consil. 92. num. 48. lib. 2. & Hieronimus Gabriel in consil. 95. nu. 3. lib. 1.

Præterea admisso citra veri prædictum quod opinio nio Bart. in dicta + l. si quis: sic stipuleret sic magis cō munis: attamen adhuc nō solum non obest do. Io. Ambrosio, sed ei fauet. Nam Bart. & eius sequaces loquuntur in casu restitutio dotis. Constante matrimonio propter inopiam, ad quam vergit Maritus. Hanc restitutio nē scribunt quidē prædicti nō esse propriæ & uerē restitutio, vt comprehendatur in pacto & promissione, vel statuto de dose restituenda: non tamen negant, quin fieri debat, non obstante pacto, vel statuto, vt mulier, cui facta erit ipsa restitutio possit sustinere onera matrimonij & in claris terminis hoc admittit Alciatus in resp. 303. nu. 1. vers. & licet possit, secundū impressionem antiq. Lugdunensem. Idem ergo dicendum est in casu nostro, quod & si petita restitutio + antifati seu augmenti dici nō possit uere & propriæ restitutio, attamen fieri debet, vt dictis dom. Io. Ambrosius possit sustinere onera matrimonij.

Secundo obijcitur, quod promissio restitutio dotis & antifati facta à dicto D. Octauiano appetit facta restitutio & limitata ad formam & modum cōsuetudinis Alexandriae. Atqui consuetudo Alexandriae in scriptis redacta & pro lege municipalī obseruata est, attestatio nibus multorum iurisconsultorum eiusdem Ciuitatis, quod dos + vna cum antifato restituatur & præstatur mulieri, euente casu tantummodo, quod p̄ moriatur maritus, non autem quod fiat restitutio aliquo in casu constante matrimonio. Ergo restitutio petita à Domino Io. Ambrosio non videtur concedenda.

28. Respondet, aduersus Bartolum in dicta le. si quis sic stipulatur ff. soluto Mar. magis receptam esse doctorum opinionem: quod scilicet promissio restituenda + dotis comprehendit etiam casum, quando dos restitutur constante matrimonio. Ita sane aduersus Bart. scriberunt undecim ij doctores.

1. Baldus in l. vbi adhuc nu. 16. C. de iure dotium in argumento pro contraria opiniōne male allegatus.

2. Imola in consil. 100. incipit. In quæst. & lite nume. 2. vers. in contrarium: qui de eadem facti specie interrogatus idem respondit eum Roma. quæ nunc refiero.

3. Romanus in consil. 392. incipit. Circa in primum positū numero 2. 3. 4. & 5. & in leg. si Constante in princ. numero 12. ff. soluto matr.

4. Comensis in consil. 92. num. 2.

5. Iason in l. si constante num. 191. ff. soluto matr.

6. Claudius Sexsellius in eadem le. si constante nu. 45.

7. Ripa ibidem numero 95. & in rubric. eiusdem tituli numero 27.

8. Decius in consil. 45. numer. 4.

9. Ioannes Lupus in cap. per vestas numer. 31. de do-

ratio. inter virum & vxo.

10. Marinus Freccia in Tract. de sub feidis lib. 2. quæst.

2. num. 8. sed in contrarium.

H 2 & si